

Ożywiciel

TYGODNIK PARAFIALNY

"Różaniec jest to modlitwa, którą bardzo ukochałem (...). Przedziwna w swej istocie i głębi (...). Oto bowiem na kanwie słów Pozdrowienia Anielskiego przesuwają się przed oczyma naszej duszy główne momenty z życia Jezusa Chrystusa (...) jakbyśmy obcowali z Panem Jezusem przez serce Jego Matki. Równocześnie zaś w te same dziesiątki różańca, serce nasze może wprowadzić wszystkie sprawy, które składają się na życie człowieka, rodziny, narodu, Kościoła, ludzkości (...). W tajemnicach radosnych widzimy (...) radość rodziny, macierzyństwa, przyjaźni, wzajemnej pomocy. W tajemnicach bolesnych rozważamy w Chrystusie (i razem z Jego Matką) wszystkie cierpienia człowieka. W tajemnicach chwalebnych odżywają nadzieje życia wiecznego. W Chrystusie zmartwychwstałym cały świat zmartwychwstaje".

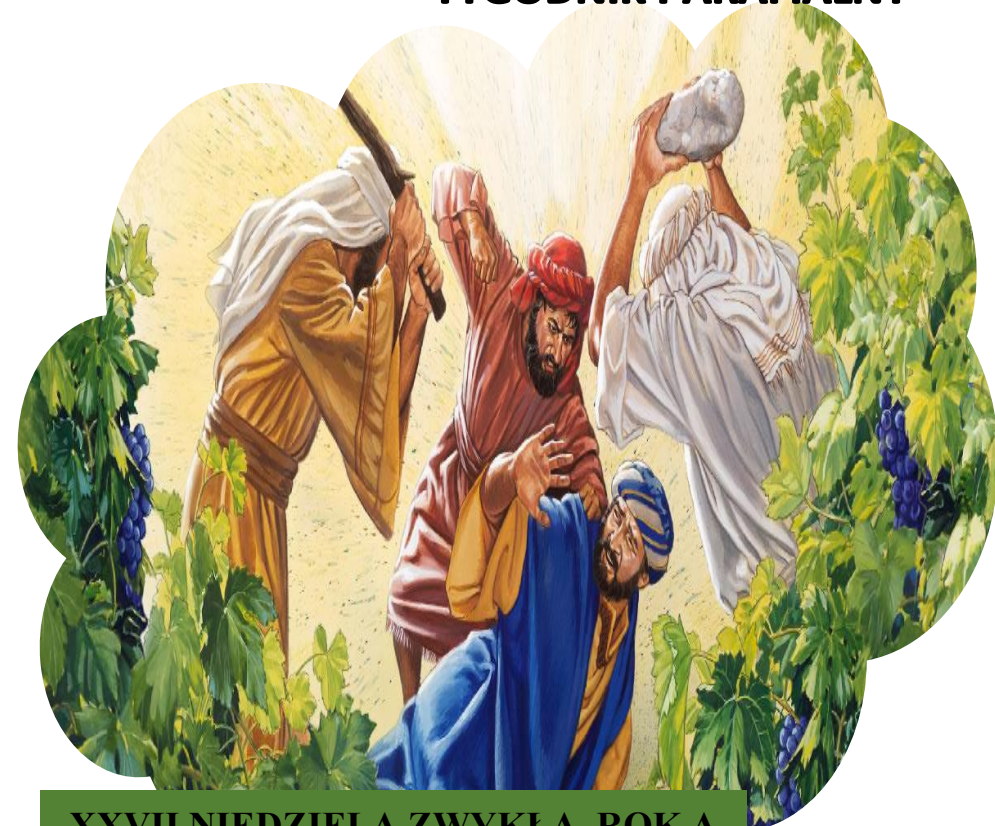
(Rzym 7 XI 1983)

"Powtarzając dobrze znane i drogie sercu modlitwy: Ojcze nasz, Zdrowaś Maryjo i Chwała Ojcu człowiek skupia się na rozważaniu tajemnic zbawienia i przedstawia Bogu za wstawiennictwem Maryi, potrzeby własne i całej ludzkości, prosząc Chrystusa o siły, by mógł bardziej konsekwentnie i wielkodusznie żyć Ewangelią. Kiedyś powszechny był zwyczaj codziennego odmawiania Różańca w rodzinie. Jak dobroczynne owoce przyniosłaby ta praktyka także dzisiaj! Maryjny Różaniec oddala niebezpieczeństwa rozpadu rodziny, jest niezawodną więzią jedności i pokoju".

(Castel Gandolfo 1 X 1995)

"Różaniec, to moja ulubiona modlitwa! Taka wspaniała modlitwa! Wspaniała w jej prostocie i jej głębi. W tej modlitwie powtarzamy po wielokroć słowa, które Dziewica Maryja usłyszała od Archanioła i od swej kuzynki, Elżbiety. Na tle słów: "Zdrowaś Maryja" dusza uzmysławia sobie zasadnicze wydarzenia (Tajemnice) z życia Jezusa Chrystusa... Modlitwa tak prosta i tak bogata. Z głębi mojego serca zachęcam wszystkich do jej odmawiania." (papież Jan Paweł II)

Od wieków z różańcem w ręku przychodzili tu pielgrzymi różnych stanów, rodziny i całe parafie, aby od Maryi uczyć się miłości do Chrystusa. I wybierali w ten sposób szkołę najlepszą. Rozważając bowiem tajemnice różańcowe patrzymy na misterium życia, męki, śmierci i zmartwychwstania Pana Jej oczyma, przeżywamy je tak, jak Ona w swym sercu matczynym je przeżywała. Odmawiając różaniec rozmawiamy z Maryją, powierzamy Jej ufnie wszystkie nasze troski i smutki, radości i nadzieje.



XXVII NIEDZIELA ZWYKŁA, ROK A

| | |
|-------------------|---|
| 1 CZYTANIE | Iz 5, 1-7 |
| PSALM | Ps 80 (79), 9 i 12. 13-14. 15-16. 19-20 |
| 2 CZYTANIE | Flp 4, 6-9 |
| AKLAMACJA | J 15, 16 |
| EWANGELIA | Mt 21, 33-43 |

**8 października
2023 r.**

EWANGELIA (Mt 21, 33-43)

Przypowieść o dzierżawcach winnicy

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza

Jezus powiedział do arcykapłanów i starszych ludu:

«Posłuchajcie innej przypowieści. Był pewien gospodarz, który założył winnicę. Otoczył ją murem, wykopał w niej tłocznię, zbudował wieżę, w końcu oddał ją w dzierżawę rolnikom i wyjechał.

Gdy nadszedł czas zbiorów, posłał swoje sługi do rolników, by odebrali plon jemu należny. Ale rolnicy chwycili jego sługi i jednego obili, drugiego zabili, trzeciego zaś ukamienowali. Wtedy posłał inne sługi, więcej niż za pierwszym razem, lecz i z nimi tak samo postąpili. W końcu posłał do nich swego syna, tak sobie myśląc: Uszanują mojego syna.

Lecz rolnicy, zobaczywszy syna, mówili do siebie: „To jest dziedzic; chodźcie, zabijmy go, a posiadziemy jego dziedzictwo”. Chwyciwszy go, wyrzucili z winnicy i zabili. Kiedy więc przybędzie właściciel winnicy, co uczyni z owymi rolnikami?»

Rzekli Mu: «Nędzników marnie wytraci, a winnicę odda w dzierżawę innym rolnikom, takim, którzy mu będą oddawali plon we właściwej porze».

Jezus im rzekł: «Czy nigdy nie czytaliście w Piśmie: „Ten właśnie kamień, który odrzucili budujący, stał się głowicą węgła. Pan to sprawił, i jest cudem w naszych oczach”. Dlatego powiadam wam: Królestwo Boże będzie wam zabrane, a dane narodowi, który wyda jego owoce».

Oto słowo Pańskie.

KOMENTARZ DO DZISIEJSZEJ EWANGELII

Boża winnica

Przypowieść o winnicy jest o nas. Bóg stworzył nas – winnicę i wyposażył w: mur, tłocznię i wieżę, którymi są: umysł, wola i serce. Otrzymaliśmy winnicę – życie, aby jak najlepiej nim gospodarzyć. Chociaż wydaje się nam, że ono należy jedynie do nas, to faktycznie jesteśmy tylko jego dzierżawcami. Czy wykorzystujemy umysł, wolę, serce dla chwały Bożej, oddając Panu należne mu plony, czy tylko dla zaspokajania swoich celów?

*Panie Jezu, Ty oczekujesz ode mnie owoców
godnych królestwa Bożego. Nie pozwól mi
zapomnieć, że jestem dzierżawcą, a nie właścicielem
swego Życia. Amen.*

Jan Paweł II o różańcu

"Zachęcam wszystkie osoby konsekrowane, aby (...)
odnawiały każdego dnia duchową wieżę Maryją Panną,
rozważając z Nią tajemnice Jej Syna, przez odmawianie
Świętego Różańca"

(Jan Paweł II: "Via Consecrata" 95)